

BOŽJA BESEDA

Leto 2014 Letnik 65 Jul/Avg/Sept

Zlatomašnik, bod' pozdravljen!

The Word of God Božja beseda

Slovenian Religious quarterly
July-August-September 2014
Trimesečnik izdajajo Slovenski
misijonarji (Lazaristi) v Torontu

Uredništvo in uprava:
739 Brown's Line
Toronto, Ont. Canada
M8W 3V7
Tel.: (416) 255-2721

Glavni urednik in upravnik:
Toni Burja CM
e-mail: antonioburja@rogers.com

Tiska: Golla Graphics Inc.
Etobicoke, Ontario, Canada
Tel.: (416) 621-5945

Poverjeniki:

Montreal: Rev. Franc Letonja CM
3470 Blvd. St. Joseph,
Montreal, Que., H1X 1W6
Tel.: (514) 254-8286

Sudbury: Ga. Francka Stopar
26 Severn St.,
Sudbury, Ont., P3C 2Y7

VSEBINA

Iz koledarja

Papež Pavel VI. - blaženi . . .	65
Kardinal Franc Rode - 80 let . . .	66
Vsake 5 minut en mučenec . . .	69
Papež mladim v Koreji	70
Papež duhovnikom	73
Papež katoličanom	74
Kaj je zares pomembno . . .	75

Svetovni drobiž 76

Od Atlantika do Pacifika

Iz Župnij Brezmadežne in Marije Pomagaj	80
Iz Župnije Sv. Vladimirja . . .	82
Pri Sv. Gregoriju Velikem . . .	84
Na Gregorjevo 1962	86
Odprimo skrinjo zaveze . . .	88

Zahvale 93

Za dobro voljo 96

Letna naročnina: \$28.00
Posamezna številka: \$7.00
ZDA \$35.00 kan. dol. *
EU in DRUGOD \$43.00 kan dol. *
* Menjavo denarja
preračunajte sami

NASLOVNICA: g. Ivan Plazar CM (na sredini) med zlato mašo
v Brežicah na Dolenjskem, v Sloveniji, 10. avgusta 2014, g. župnik
Milan Kšela (na levi) in vizitator lazaristov g. Pavle Novak (na desni)

14. december, praznovanje 60-letnice župnije Marije Pomagaj

Papež Pavel VI.

razglašen za blaženega,
19. oktobra 2014

Papež Frančišek je pooblastil Kongregacijo za zadeve svetnikov, da lahko objavi datum njegove beatifikacije, potem ko je dovolil objavo dekreta o 'čudežu', ki je pripisan častitljivemu Božjemu služabniku Pavlu VI. (Janezu Krstniku Montiniju, papežu, rojenemu 26. septembra

1897 v Concesio (Italija), umrlemu 6. avgusta 1978 v Castelgandolfo (Italija). 'Junaške kreposti' papeža Montinija je potrdil Benedikt XVI. 20. decembra 2012.

Omenjeni čudež se nanaša na nerazložljivo ozdravljenje še nerojenega otroka. Dogodilo se je v Združenih državah leta 2001. Zarodek v petem mesecu nosečnosti je bil v smrtni nevarnosti, ker se je pretrgala zarodkova mrena in je tekočina iztekla v trebuh. Diagnoza je predvidela smrt otroka v telesu matere ali vsaj zelo hude poznejše deformacije ter je svetovala prekinitev nosečnosti. Mati pa je to odklonila in se po nasvetu neke italijanske redovnice, ki jo je poznala, v molitvi obrnila za pomoč na papeža Montinija. Poznejši pregledi so pokazali izboljšanje in otrok je bil rojen v dobrih splošnih pogojih s carskim rezom v osmem mesecu nosečnosti. Otrok, katerega imena zaradi spoštovanja zasebnosti niso razodeli, je zdaj star 13 let in normalno živi.

Pavla VI. so malo razumeli in malo ljubili, v resnici pa je bil velik obnovitelj Cerkve. Njemu dolgujemo zaključek II. vatikanskega koncila z odobritvijo dokumentov kot so Dogmatična konstitucija o Cerkvi, Konstitucija o bogoslužju, Pastoralna konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu, Odlok o ekumenizmu in Izjava o verski svobodi.

Njemu gre zasluga za ustanovitev Škofovske sinode (1965) in uradov, kot je Komisija za družbeno obveščanje (1964), Svet za laike (1967), Komisija Pravičnost in mir (1967), Tajništvo za nekrstjane (1964), Tajništvo za neverne (1965), Cor unum (1971) in Mednarodna teološka komisija (1969).

Kot temeljno dejstvo v zgodovini ver bo ostalo srečanje z ekumenskim patriarhom Atenagoro v Jeruzalemu ob romanju v Sveto deželo 1964, ki je naslednje leto privedlo do skupne izjave in preklica izobčenja obeh Cerkva, ki je bilo izrečeno leta 1054, ter do začetka novih odnosov med katoličani in pravoslavnimi.

Značilna so tudi nekatera njegova dejanja: odrekel se je papeški kroni (tiari), ki je bila prodana leta 1964 za pomoč najbolj potrebnim; Materi Tereziji je leta 1964 daroval avto, ki ga je uporabljal ob obisku Indije, leta 1966 je odpravil Index (seznam prepovedanih knjig), leta 1968 papeško plemstvo, leta 1970 (ob stoletnici Garibaldijeve osvojitve Rima) pa papeške oborožene oddelke.

Pavlu VI. gre tudi zasluga za ustanovitev Svetovnega dneva miru (1967), ki je bil prvič na novega leta dan 1968. V božični noči istega leta je maševal v jeklarni v Tarantu – prvič v zgodovini – in s tem pokazal prijateljstvo Cerkve do delovnega človeka.

Med mnogimi pomembnimi dokumenti njegovega pontifikata je treba posebej omeniti okrožnico *Populorum progressio* (Napredek ljudstev) iz leta 1967 in *Humanae vitae* (O človeškem življenju) iz leta 1968. Prva okrožnica je "slovesen poziv k dejavnosti za celosten razvoj človeka in solidaren razvoj človeštva", v katerem je zatrdilo, da je socialno vprašanje problem svetovnih razsežnosti in "da razvoj ne more biti omejen zgolj na ekonomsko rast. Pravi razvoj mora biti celosten, kar pomeni podpirati vsakega človeka in celega človeka". V *Humanae vitae*, ki jo pogosto omenjajo zgolj kot "ne kontracepciji" pa papež izhaja iz ideje, da je spolnost Božji dar in ne le uporabna dobrina, zato mora biti odnos svobode in odgovornosti med ljubeznijo in odprtostjo za rast človeštva.

Vir: revija 'Ave Maria', Lemont

»Kakršni smo mi, taki so časi«

Kardinal Franc Rode

je na svoj 80. rojstni dan (23. septembra) spregovoril * o ...

* o razliki med radostjo in veseljem:

"Nič zemeljskega ni v naši veri. Celo neizmernost materialnega prostora je zgolj podoba naše lakote. Vsaka omejitev nas vodi v upor, in vsaka omejitev razkači naše želje," je zapisal švicarski pesnik. Človek, bitje neskončnosti, človek, bitje neskončnih zahtev, človek, bitje neomejenih želja. To je človek. Omejevati človeka na kakršnokoli ideologijo bodisi zgodovinsko bodisi miselno, pomeni pohabiti človeka. Vera odpira neskončna obzorja v človeku. Zato je vera bogastvo, je lepota, vera je globoka radost za človeka. Človek

bitje neskončnosti. Sv. Avguštin pravi: "Človek je zmožen Boga." Najvišje, kar je. Človek ni pritlehno bitje, človek je neskončno velik. Kot pravi Pascal: "Človek neskončno presega samega sebe." Ali kot pravi Nietzsche: "Vsak trenutek človekove sreče zahteva večnost." Vera ravno to prinaša človeku. Jemlje človeka v njegovi globini, v njegovem bogastvu, v njegovi neskončnosti in zato je tisto, kar je po mojem nenadomestljivi del njegove eksistence: njegova radost in lepota njegovega življenja.

* o spodbujanju Slovencev k samozavesti

Ko sem prišel po osmih letih bivanja iz Pariza v Slovenijo, je bil moj vtis, da prihajam med ponižano ljudstvo, med ustrahovan narod, med narod, ki ni prebujen, predvsem med kristjani sem to čutil. Kot človek, ki je dihal zrak svobode na zahodu, v Franciji, sem čutil potrebo, da predvsem mlade in študente na teološki fakulteti in na teoloških tečajih, prebujam, jim predstavim možnost bogatejšega življenja, možnost lepšega življenja. Tako sem na Teološki fakulteti pri predavanju osnovnega bogoslovja na začetku vsake ure predstavil nekega avtorja, pesnika, pisatelja, filozofa, razložil njegovo misel in to podal v desetih minutah. Vse te misli so bile v smislu prebujanja. In v smislu klika k bogatem življenju. Naše življenje je lahko sila klavrnó, lahko sila ubogo, lahko sila potlačeno, lahko pa tudi izredno lepa drama bogastva čustev, misli, opazovanj in uživanja lepote vsega stvarstva. To sem hotel podati. /.../ Moram pa reči, da sem se v začetku čutil dosti prikrajšanega in sem si sam ponavljal pesnitev pesnika Baudelaira, ki govori o kralju v močvirni deželi, počutil sem se nekoliko kot kralj v močvirni deželi (kardinal je citiral pesem v francoščini ...) "Počutim se kot kralj močvirne dežele, bogat in vendar nemočen, mlad, in vendar že tako star."

* o misli na prihodnost:

Pred leti sem bral, da je palestinski voditelj rekel: "čas dela za nas." Pa ga je judovski politik rabin popravil: "čas ne dela za nikogar, pomembno je, kaj mi delamo s časom." Navezal bi se na sv. Avguština, ki pravi: "Mi smo časi. Kakršni smo mi, taki so časi."

* o odločni in jasni besedi nadškofa

Ko človek dobi ali mu je dodeljena odgovorna služba, se zavest odgovornosti spremeni. V tem smislu me je slovenska javnost velikokrat ni razumela. Treba je razumeti, kaj je zavest odgovornosti. Tukaj ni kompromisov. Z evangeljsko resnico in zahtevami evangelija se ne baranta. In vsak človek, ki živi v zavesti svojega poslanstva, bo tako ravnal. Zavest odgovornosti v moji duhovniški in škofovski službi je bila nekaj tako ostrega, da me tudi noben napad in nobeno sramotenje ali nobeno nasprotovanje ni moglo ustaviti, da bi se upognil. Prerok Izaija govori o mutastih psih. Jaz sem moral govoriti, moral sem spregovoriti in sem govoril tako, kot sem vedno čutil, da je moja škofovska dolžnost.

*** o vlogi Cerkve v globaliziranem svetu**

Vsaka evangelizacija se začne pri sebi. Škof, duhovnik, redovnik, redovnica, kristjani, verno ljudstvo morajo najprej vedno začeti pri sebi, evangelizirati sebe, sebe nenehno klicati k zvestobi evangelija. To je prvi pogoj, če hočemo biti prepričljivi, verodostojni pred svetom. Če hočemo, da bo naša beseda našla odmev v poslušalcu. To je najprej. Je pa treba reči, da je to delo, ki se nikoli ne konča. Glejte: v Cerkvi se vršijo stalne sinode, koncili, stalna srečanja, sestavljajo se novi programi, kako danes živeti krščanstvo, kako danes odgovarjati na zahteve evangelija, kako danes podajati besedo evangelija sodobnemu človeku. To je napor, ki ne bo nikoli minil. In zato *Ecclesia semper reformata*, Cerkev se mora vedno prenavljati, samo sebe, od znotraj. Mislim, da je to pogoj, če hočemo, da smo verodostojni pred sodobnim svetom.

*** o evangelizaciji**

Ko nekateri naši filozofi ali javni delavci slišijo besedo evangelizacija, jim gredo lasje pokonci. Ne govorijo o evangelizaciji, ampak o rekatolizaciji. Strah in trepet pred dejstvom, kaj bi to lahko bilo: rekatolizacija slovenskega naroda. Na dan privedejo stari klerikalizem itd. Ko gre za evangelizacijo, naj se nihče ne boji. Vrnitve starega klerikalizma v Slovenijo ne bo. Naj nihče ne misli, da bo Cerkev zopet imela možnosti, ki jih je imela pred drugo svetovno vojno. To so časi, ki so minili. In tudi Cerkev bo prva, ki bi se uprla takim metodam in takemu načinu in vplivu, ki ga je imela pred drugo svetovno vojno. To so strahovi iz preteklosti in ne vem, kako so še danes navzoči. Evangelizacija je, da predstavimo krščanski humanizem in lepoto krščanske vere v vsej polnosti. Da predstavimo možnost sreče za človeka na tem svetu. Da predstavimo lik pravega človeka, ki je Jezus Kristus. Kristusa, ki prihaja, da bi imeli življenje in da bi imeli življenje v obilju. To je evangelij. Razživeti človeka, mu dati bogastvo življenja in misli, to je nova evangelizacija. Nič ne bomo izgubili, če bo Slovenija bolj krščanska, bolj zvesta evangeliju.

*** o preživetju naroda brez krščanstva**

Mislim, da je krščanstvo tako globoko zaznamovalo slovenski narod, da je krščanstvo prodrlo tako v bistvo slovenskega človeka, da ta človek, ko ne bi bil več kristjan, ne bi bil več tak, kot je. Bi bil seveda še nekaj, nekaj bi bil, ampak Slovenec, ki bi prekinil s krščanstvom, ki bi krščanstvo zanj postalo tuje, vprašujem se, kakšen Slovenec bi ta človek bil. Tak, kot je danes, gotovo ne.

*** o prijateljstvu**

Imam veliko srečo. V vsem življenju so me obdajali prijatelji, ki sem jih bil vesel in so bogatili moje življenje. In sprejemam jih kot dar od Boga. Prijatelji so zame predstavniki in glasniki božje dobrotljivosti, naklonjenosti do mene. Zato krepijo mojo vero, me utrjujejo v moji zvestobi Kristusu in Katoliški cerkvi.

* o slovenski besedi

Ko sem prišel iz Francije, sem bil presenečen nad okornostjo slovenske besede. Kako počasi in težko so se izgovarjale slovenske besede v tem prostoru. Ali če danes primerjam govor v francoskem parlamentu in slovenskem državnem zboru. Kakšna razlika! Razlika med leseno govornico slovenskih poslancev in briljantno, sijočo, žuborečo besedo francoskih parlamentarcev. Mislim, da sem se nekaj tega v Franciji navzel, da sem nekaj francoskega besednega zaklada navzel in prenesel v slovenski prostor. Kaj je beseda? V začetku je bila Beseda. Človek ima neskončno velik privilegij, ko lahko govori. Beseda od vseh živih bitij, je dana samo človeku. Beseda je sveta stvar. Francoski pesnik pravi: *“v Božjem srcu je izvor besede.”* Skušal sem svetost besede ohraniti in tudi podajati nepotvorjeno besedo, kot sem jo iz božjega srca črpal.

Vir: Tednik Družina, Ksenja Hočevar, 23. sept. 2014

Vsake pet minut zaradi svoje vere umre en kristjan

Mediji vsak dan poročajo o napredovanju skrajnih islamističnih skupin v Afriki in na Bližnjem Vzhodu. Omenjene skupine z nasiljem poskušajo vsiliti sistem, ki zanika demokracijo in versko svobodo ter preganja kristjane. V nekaterih primerih kristjani postanejo žrtve samo zato, ker niso pripravljeni prijeti za orožje.

Žalostne novice prihajajo iz Sudana, Nigerije, Iraka in Sirije. Pregarjanje kristjanov pa ne zadeva le držav, kjer se večja islamski vpliv. Močno je v nekaterih nekdanjih komunističnih državah kot sta Severna Koreja in Vietnam, pa tudi v nekaterih drugih državah, o katerih se ne govori veliko, kot na primer v Eritreji, Keniji in Kolumbiji, kjer so v zadnjih treh letih ubili kar 10 katoliških duhovnikov.

Vsako leto je ubitih več kot 100 tisoč kristjanov, kar pomeni, da vsake 5 minut zaradi svoje vere umre en kristjan. Poleg tega so kristjani preganjani in zapostavljeni tudi na druge načine. Na sprejemu diplomatskega zbora pred nekaj leti je papež Benedikt XVI. dejal, da 75 odstotkov vseh verskih preganjanj po svetu zadeva kristjane. Papež Frančišek pa je večkrat poudaril, da so kristjani v težji situaciji kot v času preganjanj v prvih stoletjih po Kristusu.

“Cerkev Naše gospe Presvetege zakramenta in kanadskih mučencev, Rim-Italija.” “Križanje – Kristus s Kanadskima mučencema.”

Kaldejski patriarh Louis Sako je znova pozval mednarodno skupnost, naj se upre krvavemu nasilju, ki pretresa Irak. V pismu francoski škofiji Lione, ki je pripravila pohod za mir, je patriarh zapisal, da jih podpirajo molitve kristjanov in jim dajejo moč, da še vedno upajo. „*Krščanstvo na Bližnjem vzhodu ne sme izginiti, saj bi bila to izguba za Cerkev in za celotno človeštvo*“, je zapisal nadškof Sako. V Mosuliu na primer po 2000 letih prvič ni več niti enega kristjana.

V Irak je pripotovala delegacije Cerkve v Franciji, ki naj bi tamkajšnjim kristjanom izrazila svojo bližino, hkrati pa opozorila Zahod na stanje v tej državi. Škof Michel Dubost je za Radio Vatikan opozoril, da o trpljenju kristjanov v Siriji in Iraku ne slišimo veliko v medijih, zato bodo oni poskušali to trpljenje predstaviti javnosti. „*Predvsem se želimo srečati z njimi, jim povedati, da smo z njimi tudi duhovno. Gospoda prosimo, da bi spremenil srca. Druge rešitve namreč ni! V Irak odhajamo kot reveži, vendar pa prav reveži lahko spremenijo svet*“, je prepričan francoski škof.

Vzhodne Cerkve medtem pripravljajo skupno izjavo, v kateri bodo obsodile delovanje kalifata v Iraku, hkrati pa bodo islamske verske voditelje pozvale, naj pogumno obsodijo zločine, storjene proti kristjanom. Medtem pa islamski skrajneži nadaljujejo svoje uničevalno delo na Severu Iraka, kjer rušijo vse krščanske cerkve, da bi odstranili vsako sled mirnega sobivanja različnih verstev na omenjenem območju.

Vir: Spletna stran radia Ognjišče

Papež mladim: “Pričujte za Gospoda v sodobnem svetu!”

Vir: Spletne strani Radia Ognjišče

Papež Francišek se je popoldne, na praznik Vnebovzeta Device Marije v Koreji srečal z mladimi, ki so se več dni udeleževali 6. Azijskega dneva mladih. Mladi so na začetku papežu spregovorili o svojih pričevanjih in dvomih. Zatem pa so na sodoben način uprizorili muzikal o izgubljenem sinu.

Sveti oče se je mladim zahvalil za njihove pesmi, pričevanja o veri in čudovite izraze raznolikosti kultur. Nato se je z njimi ozrl na del teme 6. Azijskega dneva mladih, ki pravi: ‘Slava mučencev sije na vas’.

“*Kakor je Gospod storil, da njegova slava sije na vse nas v herojskem pričevanju mučencev, tako bi rad, da bi njegova slava sijala iz vaših življenj, da bi razsvetljevanja življenje te velike celine. Danes Kristus trka na vrata vašega srca. Kličte vas, da bi vstali, da bi bili budni in pozorni in da bi videli stvari, ki so zares pomembne. Prosi vas, da greste ven na ceste in stranpote tega življenja, da trkate na srca ljudi in jih povabite, da ga sprejmejo v svoje življenje,*” je zbranim dejal papež Francišek.

Pri sveti maši s papežem Frančiškom v Južni Koreji

Velik del papeževega govora mladim objavljamo v nadaljevanju.

“To srečanje nam omogoča, da se ozremo tudi na to, kaj Cerkev pomeni v Božjem načrtu. Skupaj z mladimi po vsem svetu želite zgraditi svet, kjer bodo vsi živeli v miru, zavračali nasilje in predsodke ter delitve. To Bog želi za nas. Cerkev naj bi bila seme edinosti za vso človeško družino. V Kristusu so vsi poklicani k edinosti, ki ne izniči različnosti, ampak jo med seboj obogati.

Kako pogosto semena dobrega in upanja, ki jih skušamo zasejati, postanejo, vsaj po našem mnenju, žrtve plevela sovražnosti in krivic, ne le okrog nas, ampak tudi v naših srcih. Skrbi nas prepad med bogatimi in revnimi, vidimo znamenja malikovanja bogastva, moči in užitka, tudi za ceno človeških življenj. Blizu nas tudi sredi blagostanja ljudje trpijo zaradi duhovne revščine in osamljenosti. Zdi se, da smo Boga odstranili iz našega sveta in tako se začne širiti duhova puščava. Ta prizadene tudi mlade, saj jih oropa upanja in pogosto tudi življenja.

Toda to je svet, v katerega ste poklicani, da bi pogumno pričevali za evangelij. V prilikah nam Jezus govori, da kraljestvo prihaja v ta svet v tišini, vendar raste zagotovo, povsod, kjer mu srca izrečejo dobrodošlico. Evangelij nas uči, da lahko Jezusov duh prinese upanje v vsako človeško srce. To delite s svojimi sodobniki v šoli, na delovnih mestih, v družinah, univerzah in skupnostih. Ker je Jezus vstal od mrtvih, vemo, da ima besede večnega življenja, da premaga vsako zlo z dobrim in da odreši svet.

Mladi, Gospod računa na vas! Vstopil je v vaša srca na dan vašega krsta, dal vam je Svojega Duha preko birmе, v vas je po evharistiji. Ste pripravljени pričevati zanj? Ste pripravljени reči DA njemu? Hvala vam!”

O izbiri poklica

“Močno sem čutil to, kar je povedala May o konfliktu v svojem življenju, ko ne ve, ali bi se odločila za duhovno življenje ali pa bi študirala in pomagala drugim.

To je le navidezen konflikt, kajti Bog vedno kliče, da delamo dobro drugim: to velja tako za redovno življenje, kot tudi za matere in očete.

Tudi jaz sem se podobno spraševal, katero pot naj izberem. Tebi ni treba ničesar izbrati: Gospod bo izbral. Ti moraš le vprašati Njega: Gospod, kaj naj naredim?

To je molitev mladih: Gospod, kaj želiš od mene? Z molitvijo in nasvetom pravih prijateljev: laikov, duhovnikov, redovnikov, škofov in tudi papeža, boste našli pot, ki jo Gospod želi od vas." Nato je sveti oče z mladimi trikrat ponovil molitev: Gospod, kaj želiš od mene?

"Prepričan sem, da vas bo Gospod poslušal, tudi tebe May, hvala za tvoje pričevanje."

Razna vprašanja 'Marine'

Dekle Marina pa je govorila o mučencih, svetnikih, pričevalcih in je rekla z bolečino, da v njeni deželi, Kambodži, še ni svetnikov. Svetniki so in to mnogi, ampak Cerkev jih še ni razglasila za blažene in svetnike. "Obljubim ti, da se bom pogovoril z odgovornim za te zadeve, ki je dober človek, ime mu je Angelo, in ga bom prosil, naj malo razišče."

Marina je govorila tudi o sreči, ki je ne moremo kupiti, kajti, ko jo kupiš, se zaveš, da je izgnila.

"Trajna je le sreča v ljubezni. Pot ljubezni pa je preprosta: ljubi Boga in brata, tistega, ki je ob tebi, tistega, ki potrebuje ljubezen in druge stvari. 'Toda oče, kako naj jaz vem, da ljubim Boga?', boste vprašali. Preprosto: če ljubiš bližnjega, če ne sovražiš, ljubiš Boga. To je najboljši dokaz."

In potem, je Marina vprašala o ločenosti med brati v Koreji. "Ali sta dve Koreji? Ne, ena je, ampak razdeljena. Družina je razdeljena. Kako torej pomagati, da bi se ta družina združila? Najprej vam dam en nasvet in potem vam zaupam upanje.

Najprej nasvet. Takole molite za naše brate iz Severa: 'Gospod smo ena družina, pomagaj nam k edinosti, ti to lahko narediš, da ne bi bili zmagovalci in poraženci, ampak ena družina, vsi bratje med seboj'." Nato so v tišini molili za edinstvo med Korejama.

"Katero pa je upanje? Upanj je več, eno je lepo: Koreja je družina. Vi govorite isti jezik, družinski jezik, ste bratje, ki govorite isti jezik. Ko so šli Jožefovi bratje v Egipt kupiti hrano, so našli brata, ker je Jožef opazil, da so govorili isti jezik. Pomislite na brate iz severa. Oni govorijo isti jezik in ko se v družini govori isti jezik, obstaja tudi človeško upanje.

Videli smo muzikal o izgubljenem sinu, ki je vse zapravil, izdal očeta, družino, v določenem trenutku se je zaradi potreb, a z veliko sramo vrnil. Mislil je, kako bo prosil odpuščanja svojega očeta... Nameraval je reči je veliko lepih besed. Evangelij pa nam pravi, da ga je oče videl od daleč. Zakaj? Zato, ker je vsak dan hodil na teraso, da bi videl, če se sin vrača. Objel ga je, ni mu pustil govoriti, niti prositi odpuščanja, ampak mu je naredil praznik. To je praznik, ki je Bogu všeč: ko

se vrnemo k Njemu. Rekli boste: 'Oče, jaz sem grešnik.' Še bolje, naredil ti bo praznik. Jezus pravi, da bo v nebesih večji praznik zaradi enega spreobrnjenega, kakor sto pravičnih.

Nihče od nas ne ve, kaj nas čaka v življenju. Lahko naredimo zelo grde stvari, vendar prosim vas, nikoli ne obupajte, Oče nas vedno čaka. Vrnite se domov, ker vas čaka Oče. Če ste veliki grešniki, bo naredil velik praznik. Vi duhovniki, prosim vas, objemite grešnike in bodite usmiljeni!

Ko to slišim, sem srečen: 'Bog se ne nikoli ne utruja odpuščati, nikoli se ne utruja čakati na nas.'

Zdaj moram iti. Veselim se, da vas bom spet videl v nedeljo pri maši. Bodimo zveste in vesele priče Njegove ljubezni za Azijo in ves svet."

Ko jim je podelil svoj blagoslov, jim je še rekel: "Prosim vas, ne pozabite moliti zame!

Papež Frančišek duhovnikom

Vir: Spletne strani Radia Ognjišče

Papež Frančišek se je med obiskom v Južni Koreji ustavil na jezuitski univerzi v Seulu. Jezuitom je namenil kratek, a vsebinsko močan nagovor.

„Ne kaznujte več Božjega ljudstva“, je duhovnike opozoril sveti oče. Cerkev je namreč po njegovih besedah danes kot neke vrste bolnišnica, saj Božje ljudstvo potrebuje predvsem tolažbe zaradi številnih ran. „Mnoge med njimi smo povzročili prav mi, praktični katoličani in duhovniki“, je dejal papež in dodal: „Naše ravnanje je večkrat preveč klerikalno, je neke vrste klerikalizem, kar Cerkev povzroča veliko zla“, je dejal. Vendar pa po papeževem prepričanju ni rane, ki je Božja ljubezen ne bi mogla ozdraviti. „Biti duhovniki ne pomeni biti državni uradniki, ampak pastirji“, je poudaril sveti oče in dodal: „Ko ste v spovednici se spomnite, da se Bog nikoli ne utruja odpuščati. Bodite usmiljeni!“

Papež Frančišek med mladimi v Južni Koreji

Papež Frančišek katoličanom

Vir: Spletne strani Radia Ognjišče

Papež Frančišek je na trgu sv. Petra v Vatikanu pri splošni avdienci v sredo, 27. avgusta nadaljeval kateheze o veroizpovedi. Takrat je spregovoril o eni in sveti Cerkvi. Ob tem je poudaril, da je razdeljenost kristjanov eden največjih grehov. Dogodka se je na trgu sv. Petra udeležilo več kot 10 tisoč romarjev.

Veliko je grehov proti edinosti, opozarja papež in pri tem ne misli samo na razkole, ampak tudi na zgolj preproste župnijske grehe, kot jih je poimenoval. „Naše župnije, ki so poklicane biti kraji občestva, so žal zaznamovane z zavistmi, ljubosumjem in antipatijami.“ Ob tem je papež omenil tudi opravljanja po župnijah in poudaril, da moramo Gospoda prositi za milost, da tega ne bomo počeli.

„To se dogaja, ko se želimo povzpeti na prva mesta, ko v središče postavljamo same sebe, naše osebne ambicije in naš pogled na stvari in presojamo druge. Ko izpostavljam napake drugih, namesto njihove orline, ali dajemo več teže tistemu, kar nas razdvaja, namesto tistemu, kar nas združuje.“

Zgodovina Cerkve beleži številne delitve kristjanov. Tudi danes smo razdeljeni: „Ob tem si moramo resno izprašati vest. V neki krščanski skupnosti je razdeljenost eden največjih grehov, saj je to znamenje hudičevega dela,“ je dejal papež in pojasnil, da Bog od nas želi, da rastemo v sposobnosti sprejemanja, odpuščanja in podobnosti z Njim, ki je občestvo in ljubezen. V tem je tudi svetost Cerkve: da se prepoznamo v Božji podobi, napolnjeni z njegovim usmiljenjem in milostjo, je še dejal papež.

Kaj je zares pomembno?

Življenje v veliki družini zahteva, da imamo drug za drugega veliko časa. Otroci nas preprosto potrebujejo in si želijo naše bližine. Tudi naš štiriletnik, ki si zmeraj želi ob sebi nekoga za igro. Tako je bilo tudi tistega dne.

Odkar smo doma opremljeni z računalniki, se mi zdi, da nisem nikoli zares prosta. Pa tudi narava mojega dela je taka, da ga ni nikoli konec. Zmeraj se da še nekaj pogledati, preveriti, sprejeti še en klic, odposlati še eno elektronsko pošto.

Včasih kar zavidam mamam, ki imajo cele dneve v rokah namesto računalniške miške, kuhalnico ali pa motiko. Pri tem opravilu obstaja možnost za skupno delo z otroki in za pogovor z njimi. Pri mojem delu pa so deležni strogih pogledov in odkimavanj, kar pomeni, da morajo molčati, se tiho igrati. V najboljšem primeru me lahko gledajo v hrbet, ko udarjam po tipkovnici in mi misli kar letijo izpod prstov. A kaj, ko niso namenjene njim!

Starejši otroci so se tega že kar navadili, naš najmlajši pa se ni in se ne bo. Neon, ki je že kot novorojenček odrival bombažno pleničko in dudo ter hotel za uspavanje mamičino roko. Noben nadomestek ga ni ukanil. Ta fantiček je lahko še tako zaspan, pa bo, tik preden utone v spanec, vselej zamomljal, da še nisva molila večerne molitve. Ta fantiček, ki ...

... ki me je nedavno ganil do solz, ko sem delala. Delala, prepričana, da bo otrok že počakal, ko pa imam toliko pomembnega dela. Večkrat je stopil do mene in kršil naše nenapisano pravilo, da me ne sme ogovarjati, kadar pišem. V rokah je držal družabno igro in moledoval, da bi jo odigrala skupaj. Vselej sem ga zavrnila z besedami, da ne utegnem, da nimam časa. Takrat pa je sam pri sebi, a vendar dovolj glasno, da sem ga slišala, dejal: "Mami, v nebesih boš pa imela čas zame, kajne? Komaj čakam, da umreva, da se boš igrala z mano."

Še isti trenutek sem odložila delo, ga privila k sebi in mu obljubila, da se bova igrala. Takoj sedaj. Tisti trenutek.

In tako je še zmeraj. Vzajem si čas zanj in za njegovo otroštvo, ki tako hitro mineva. Gospod pa mi je pomnožil čas, ker ga kljub igri z malčkom še vselej ostaja dovolj za moje delo.

Še sreča, da me je otrok pravočasno spomnil, kaj je na tem svetu zares pomembno.

Karla

Iz: *Komaj čakam, da umreva*, Ognjišče 7/2014, str. 51

Svetovni drobiž

Vir: Revija 'Ave Maria', Lemont

Vatikan • Papež Frančišek je 8. maja sprejel v zasebno avdienco armenskega katolikosa Karekina II. V nagovoru pred armenskim zastopstvom je papež omenil tudi turško preganjanje Armencev med prvo svetovno vojno. Dejal je, da Armencem v zgodovini spomina na mučence 20. stoletja pripada častno mesto ter da se njihovega "tragičnega in velikega pričevanja" ne sme pozabiti.

Ljubljana • Die Welt, eden najuglednejših nemških časopisov je objavil lestvico najbolj korumpiranih držav na svetu, ki jo je pripravilo revizorsko in bonitetno podjetje Ernst & Young. Pogled nanjo je šokanten, saj je Slovenija na prvem mestu! Kar 96% anketiranih podjetnikov, ki delajo v Sloveniji, meni, da je podkupovanje nekaj običajnega. Koristi od korupcije ima peščica, plačujejo pa jo vsi. Korupcija je očitno eden glavnih razlogov za splošno krizo, v kateri je Slovenija.

Brazilija/Moskva • Nadškof Murilo Krieger (Salvador de Bahia) je na nedeljo božjega usmiljenja sv. papežu Janezu Pavlu II. posvetil cerkev v Bairru dos Alagadosu, ki jo je med svojim apostolskim obiskom v Braziliji leta 1980 posvetil omenjeni papež. V južnoruskem mestu Togliatti pa je škof Clemens Pickel blagoslovil temeljni kamen za cerkev, ki bo prav tako posvečena papežu Ja-

nezu Pavlu II. Slovesnosti se je udeležil tudi apostolski nuncij v Ruski federaciji nadškof dr. Ivan Jurkovič. Nova cerkev bo nadomestila leseno cerkev iz leta 1998, v kateri je bilo premalo prostora.

Rim • Papež Frančišek je 4. maja obiskal prebivalce poljske župnije sv. Stanislava v Rimu in maševal v župnijski cerkvi. Na ta način se je najprej Bogu, nato pa tudi Poljakom zahvalil za dar novega svetnika – papeža Janeza Pavla II. (1978–2005), ki ga je v nedeljo, 27. aprila, na Trgu sv. Petra v Rimu skupaj s papežem Janezom XXIII. (1958–1963) razglasil za svetnika.

Rim • Krakovski nadškof kardinal Stanislaw Dziwisz se je v govoru pri maši 28. aprila v baziliki sv. Petra papežu Frančišku zahvalil, da je omogočil razglasitev Janeza XXIII. in Janeza Pavla II. za svetnika; prav tako Vatikanu in mestu Rimu za organizacijo in izvedbo slovesnosti kanonizacije.

New York • Predsednik Svetovnega judovskega kongresa Ronald Lauder je ob kanonizaciji papežev Janeza XXIII. in Janeza Pavla II. poudaril njune zasluge za spravo med katolištvom in judovstvom. Dejal je, da sta odločilno prispevala k temu, da so se odnosi med katoličani in judi izboljšali ter da je bil »v Cerkvi premagan antisemitizem«.

Rim • Italijanska javna občila so objavila, da je kardinal Tarcisio Bertone zanikal govorice o razkošnem stanovanju, ki ga ureja zase v Vatikanu. Dejal je, da je pol toliko veliko, kot so natolcevali mediji (namesto 600 kvadratnih metrov 300) ter da je obnovo plačal sam. Papež Frančišek ga zaradi tega ni okrcal, marveč mu je ob napadih javnih občil izrazil svojo solidarnost. Stanovanje je temeljito obnovil, kot je primerno za stara stanovanja v Vatikanu, uporabljal pa ga ne bo samo on.

Rim • Nasprotniki splava z vsega sveta so se v nedeljo, 4. maja, zbrali v Rimu. Tako imenovanega 'pohoda za življenje' se jih je udeležilo okrog 40.000. Na ta način so protestirali zoper ubijanje nerojenega življenja in evtanazijo. V opoldanskem nagovoru se jim je za udeležbo na pohodu zahvalil tudi papež Frančišek: »Hvala za vaše zavzemanje, še naprej se borite za to!« Pohodu od Trga republike skozi središče Rima do Trga sv. Petra se je pridružil tudi prefekt Apostolske signature (najvišjega sodišča v rimski kuriji) kardinal Raymond Leo Burke.

Augsburg • Časnikar Bernhard Meuser, eden od pobudnikov katekizma za mlade 'Youcat', je povedal, da je ta katekizem tri leta po prvem natisu izšel v 4,5 milijona izvodih in je za Svetim pismom »najuspešnejša katoliška knjiga sveta«. Prevedli so ga v 30 jezikov, berejo pa ga v več kot sto državah.

Varšava • Poljski dnevnik 'Nasz Dziennik' poroča, da je predsednik Poljske škofovske konference nad-

škof Jozef Michalik opozoril, da nasprotniki Cerkve izkoriščajo papeža Frančiška. »Danes se bojujejo s pomočjo papeža proti škofom na Poljskem. Frančišek je dober, škofje so slabi,« trdijo.

Buenos Aires • Argentinski dnevnik Clarín poroča, da so argentinski škofje ob koncu zasedanja svoje škofovske konference 9. maja močno kritizirali družbenopolitične razmere v državi. Izjavili so, da je Argentina »zbolela za nasiljem in da trpi zaradi rakave rane korupcije«. Ni se povečalo le število nasilnih dejanj, marveč tudi njihova napadalnost. Javna kot tudi zasebna korupcija je »družbena rakava rana, ki vodi v krivico in smrt«.

Bruselj • Evropski komisar za človekove pravice Nils Muiznieks je opozoril, da splavi zaradi nezaželenega spola otroka nasprotujejo človekovim pravicam; pomenijo pa tudi velik pritisk na noseče žene, da splavijo otroka, če ni zelenega spola.

Moskva • Ruski predsednik Vladimir Putin je zagovarjal strogo stališče Ruske pravoslavne cerkve do homoseksualnosti. Ne čudi ga njena zahteva, da naj bodo dejanja iz te vrste spolne nagnjenosti kazniva (v Rusiji niso), kajti glede tega vprašanja so si skoraj vse tradicionalne svetovne vere enotne. Predsednik je pohvalil patriarha Kirila I., ker skrbi za "duhovno okrepitev našega ljudstva".

Salzburg • Župnijski svet župnije Bramberg je v salzburškem Oberpinzgauu soglasno predlagal, naj se trg pred župnijsko cerkvijo poime po nekdanjem župniku Andre-

asu Rieserju, ki se je že leta 1938 uprl sodelovanju z nacističnim režimom, zato je moral preživeti kar sedem let v koncentracijskih taboriščih Dachau in Buchenwald. Umrl je leta 1966, njegovi veroučenci pa se spominjajo, kako jim je pri verouku pripovedoval tudi o strahotah v teh taboriščih.

Pariz • Francoska Karitas se ne strinja, da bi določenim skupinam ljudi preprečili najemanje posojil in dajanje drugih bančnih uslug. Vlada naj bankam pove, da morajo sprejemati tudi kreditno manj sposobne stranke. Če te ne bodo mogle poravnati kreditov, naj bi sredstva za to črpali iz državnega in bančnega sklada, predlaga Francoska Karitas. Francosko ministrstvo za finance zamisel podpira.

Islamabad • Talibani so priznali, da so povzročili eksplozije vzdolž poti, po kateri so v mestu Dera Ismail Khan romali šiiti. V obeh eksplozijah je bilo več mrtvih in ranjenih. Talibani so napovedali nadaljnje napade.

Beijing • Na velikonočno soboto se je Cerkev na Kitajskem veselila 20.000 krstov, od katerih je bilo 70 % odraslih. V tem številu so zajeti samo tisti, ki so bili krščeni med velikonočno vigilijo ali na veliko noč. Mnogi kitajski katoličani pa izberejo za svoj vstop v katoliško vero ali božič, ali kitajsko novo leto, ali pa čas tik pred poroko.

London • Češkemu religijskemu filozofu Tomasu Haliku so 14. maja podelili Templetonovo nagrado in ga s tem odlikovali za njegovo zavze-manje za versko svobodo pod komunističnim režimom na Češkem ter

za dialog med verujočimi in neverujočimi. Templetonovo nagrado, "vredno" 1,3 milijona evrov, podeljujejo za posebne dosežke na področju znanosti in vere.

Rim • Predsednik Italijanske škofovske konference kardinal Angelo Bagnasco je v pogovoru za dnevnik 'Corriere della Sera' zavrnil pozive, da mora biti Cerkev v Italiji skromnejša. Povedal je, da škof "zasluži" 1.300 evrov ter da duhovnikom premjkov niso povišali že šest let, vendar se zaradi tega nihče ne pritožuje.

Budimpešta • Predsednik madžarske malteške dobrodelnice organizacije (Magyar Malta Szere-tetzszolgalat) p. Imre Kozma je na ustanovni seji na novo izvoljenega madžarskega parlamenta 199 poslancev pozval, naj bodo zlasti pozorni na ljudi na družbenem robu: Rome, brezdomce, osamljene starejše ljudi in invalide.

Rim • Sansalvadorski pomožni škof Gregorio Rosa Chavez je na tiskovni konferenci povedal, da se postopek za razglasitev pred 34 leti umorjenega sansalvadorskega nadškofa Oscarja Arnulfa Romera (1917–1980) bliža uspešnemu koncu. Zasluge za to ima v veliki meri sedanjí papež. Prebivalci Salvadorja, ne le katoličani, marveč tudi nekatoličani, se že veselijo velikega dogodka.

Praga • Praški pomožni škof Václav Malý, predsednik škofovske komisije Pravičnost in mir, je opozoril na alarmantno povečevanje števila brezdomcev na Češkem, posebno med mladimi, ki si stanovanja ne morejo privoščiti zaradi brezposel-

nosti. Katoliška Cerkev na Češkem razmišlja o "socialnih hišah" za siromašne ljudi, kajti ni hujšega, kot če socialno ogroženi ljudje ostajajo prepuščeni sami sebi in ulici.

Madrid • Predsednik Španske škofovske konference nadškof Ricardo Blazquez Perez je pri srečanju s predstavniki 'platforme žrtev odvzema otrok v španskih klinikah' izjavil, da bo Cerkev sodelovala pri pojasnitvi teh zločinov, v katere naj bi bile vpletene tudi cerkvene bolnišnice, duhovniki in redovnice. Med Francovo diktaturo (1939–1975) si je 'mafija' prisvojila in prodala več tisoč dojenčkov, za katere so materam rekli, da so se rodili mrtvi, ali pa so jih prisilili, da so jih 'prostovoljno' oddale.

Varšava • Poljski vojaški ordinarij je objavil novico, da je poljski general Wojciech Jaruzelski, znan predvsem po vojaškem udaru na Poljskem in preganjanju članov poljskega delavskega sindikata 'Solidarnost', pred smrtjo, 25. maja, vojaškega kaplana Raphaela Kalinowskega prosil za obisk in duhovni pogovor. General je izrazil željo po spravi z Bogom, se spovedal in prejel zakrament bolniškega maziljenja in sveto obhajilo ter poljubil relikvije svetnikov. Poljaki to dejanje pripisujejo priprošnji papeža sv. Janeza Pavla II., ki se je za časa svojega življenja srečal s poljskim voditeljem.

Madrid • Španska škofovska konferenca se je ob odstopu španskemu kralju Juanu Carlosu zahvalila za velike zasluge, ki jih ima za državo, »posebej za uvedbo in konsolidacijo de-

mokratskega življenja«. Izrazila je prepričanje, da bo njegov naslednik kralj Felipe nadaljeval očetovo delo.

Vatikan • Cerkev v Zimbabveju igra kot posrednica pomembno vlogo v notranjih sporih, je dejal papež Francišek zimbabvejskim škofom ob njihovem obisku. Povabil jih je, naj bodo vsakomur blizu v njegovih stiskah in težavah ter si prizadevajo za enotnost in ozdravitev države.

Vatikan • Papeški svet Cor Unum, ki usklajuje dobrodelno dejavnost Svetega sedeža, je objavil, da se je 25 katoliških dobrodelnih organizacij posvetovalo o svoji pomoči žrtvam državljanske vojske v Siriji. Posebej so pregledali delo lani ustanovljenega katoliškega informativnega urada v Bejrutu, ki usklajuje delo pomočnikov v Siriji in sosednjih državah. Po podatkih sveta Cor Unum je vojska v Siriji doslej zahtevala 160.000 življenj, več kot dva milijona prebivalcev je zapustilo državo, znotraj nje pa jih je razseljenih šest milijonov.

Rim • Italijanski dnevnik 'Repubblica' je zapisal, da želi papež Francišek nadaljevati izročilo jezuitskega reda z delovanjem v Aziji; med drugim tudi z obiskom Kitajske, katere 'dosje' je na vrhu prednostnih opravil vatikanskega državnega tajništva. Kitajsko bo najprej 'obšel' z obiskoma Južne Koreje (avgusta 2014), ko bo molili tudi za severno sosedo, in Šrilanke ter Filipinov (januarja 2015). Slednji državi spadata med najstarejša jezuitska misijonska ozemlja.

Od Atlantika do Pacifika

IZ ŽUPNIJE
BREMADEŽNE,
Toronto

I

PRI MARIJI
POMAGAJ
v Torontu

60 let župnije (1954-2014)

Ob začetku se opravičujem članom Vincencijeve Konference iz župnije Brezmadežne, za katere v prejšnji številki Božje besede nisem omenil njih delovanje za čas pred Veliko nočjo. Kot vsako leto, so tudi letos organizirali obisk starejših in onemoglih iz naše skupnosti ter jih obdarili z rožo in prijazno besedo. Za njihovo požrtvovalno delovanje so jim poleg starejših župljanov hvaležni tudi duhovniki in vsa skupnost.

Slovenski dan in Canada day smo praznovali 6. julija na Slov. letovišču. V lepem vremenu je bil obisk toliko lepši, tako pri sv. maši, kot pri nadaljnem programu. Slavnostni govornik je bil g. Matija Lebar, ki je spregovoril o glasbi, muzikantih in ansamblih, o petju, pevcih in zborih. Za mlade pa je spregovoril mladi družinski očka Robbie Letnik. Predstavil nam je, kaj mu pomeni vse, kar je slovenskega v okolju, kjer je rasel in kjer živi. Nastopile so plesne skupine, zbor Naša Pesem ter igral-

ska skupina Kraški Komedianti iz Slovenije. Spregovorila pa sta tudi upravnica poslov iz ambasade v Ot-tawi, ga. Irena Gril ter naš častni konzul, g. John Doma.

Piknik s tombolo so pripravili Prekmurski rojaki na letovišču Večerni zvon 13. julija.

Na vseh letoviščih okoli Toronta so se v poletju vrstili mnogi pikniki. Povsod je bila tudi sveta maša, če smo se duhovniki lahko razporedili in so nam možnosti dopuščale.

Piknik s tekmovanjem v peki sladice je bil v Allistonu 20. julija. Nastopila sta tudi Manca Špik in Hajni Blagne iz Slovenije.

Isto nedeljo je bil piknik na letovišču Holiday Gardens, kjer je igral ansambel Spotlight Orchestra.

Na obeh župnijah smo po naročilu škofije sprejeli obisk misijonarjev iz Afrike, da smo prisluhnili opisu njihovega dela in težkih razmer, da bi jim tako pomagali molitveno in s finančnim darom. Pri Mariji Pomagaj nam je spregovoril g. Jerome iz Ugande, pri Brezmadežni pa pri vseh nedeljskih mašah redovnica s. Miriam iz Kenije.

Pred praznikom Marijinega vnebovzeta je bila 13. avgusta maša za pokojne na katoliških pokopališčih. Na Assumption je vodil somaševanje škof John Boissonneau, na Holy Cross pa kardinal Thomas Collins. Kar nekaj naših župljanov se teh maš udelezuje.

Slovesnot pri križu v Midlandu

Proščenje in Pomurski dan je pripravilo društvo Večerni zvon 17. avgusta. Veliko ljudi se je zbralo za sv. mašo, prav tako za okusno kosilo in nato še za program. Nastopili so plesalci skupine Mladi glas, igral pa je ansambel Murski val.

Na Holiday Gardens je bil še piknik 24. avgusta, kjer je nastopil ansambel Donačka iz Slovenije.

Oktoberfest je Slovensko lovsko društvo v Allistonu priredilo že 24. avgusta. Tudi tam so nastopili mladi muzikantje skupine Donačka.

Romanje v Midland je bilo v soboto, 6. septembra. Na poti je bil dež, na cilju pa suho vreme. Spovedovanje, program pri križu, križev pot ter slovesna sv. maša so lepo potekali. Mašo je vodil lazarist g. Stanko Gerljolj iz Slovenije, somaševali pa so tudi g. Valentin Batič, g. Ivan Plazar, g. Drago Gačnik s Hamiltona in g. Toni Burja. Po maši smo zapeli litanije Matere Božje in prejeli blagoslov z Najsvetejšim. Nato je bil čas za piknik v naravi ali kaj drugega. Združen avtobus Hamiltona-Toronto je moral kmalu

odpeljati, saj je na obeh krajih bila še večerna sv. maša.

Zlatomašnik Ivan Plazar je praznoval v Sloveniji, v domači župniji Brežice 10. avgusta. Pridigal mu je sam kardinal dr. Franc Rode. V zahvalo za 50 let duhovništva pa je g. Ivan daroval sv. mašo tudi v cerkvi Brezmadežne 14. septembra. Po maši, ki je bila jezikovno mešana, je bilo kosilo v dvorani.

Prepotrebna **obnova kuhinje v dvorani pri Brezmadežni** se je zgodila to poletje. Seveda, stroški so izredni, zato smo prosili župljane, naj nam priskočijo na pomoč. Zanj še prosimo.

Vinske trgatve so se tudi vrstile, kot običajno. Na letoviščih so se tako Slovenci zbirali, molili, družili in praznovali.

V zadnjem obdobju **so se mnogi poslovili s tega sveta**. Zato nas je skupaj z domačimi navdajala žalost, po drugi strani pa upanje in veselje, da se število bratov in sester v nebesih večja. Bog daj, da bi vsi dosegli tisti pravi cilj, za katerega smo ustvarjeni – v nebesih.

Toni Burja CM, kaplan

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA v Montrealu

Dan očetov – Father's Day • Ta praznik, v nedeljo 15. junija, je potekel brez posebnega obhajanja. Pri prošnjah za vse potrebe pri mašah smo se najprej zahvalili Bogu Očetu za varstvo in blagoslov in nato prosili za naše očete, da bi se vsi nekoč srečali pri Očetu v nebesih.

Telovo • Praznik Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi, v nedeljo, 22. junija, smo tudi letos obhajali na župnijski pristavi. V soboto popoldan so gospe pripravljale kosilo za naslednji dan. Zvečer pa je bila maša, da so tudi kuharice mogle opraviti svojo krščansko nedeljsko dolžnost.

V nedeljo je bila maša na pristavi ob 11. uri. Kapelice so bile postavljene pod lopo. Tako je šel v procesiji župnik g. Letonja z Najsvetejšim v spremstvu strežnikov, vsi drugi pa smo ostali na svojih mestih in tako spremljali s pesmijo in molitvijo Jezusa v Najsvetejšem zakramentu. Zahvalili smo se mu za njegovo sveto navzočnost med nami in za

varstvo ter prosili blagoslova za prihodnje.

Po končanem liturgijskem slavlju in okrepčani z božjimi dobrinami smo bili deležni dobrot naših kuharic. Nedeljsko popoldan smo preživeli v srečanju in prijateljskem pogovoru.

Slovenski dan • Slovenski dan je glavna prireditev na cerkveni pristavi, letos je to bilo v nedeljo, 20. junija. Obhajanje je že nekaj let razdeljeno na soboto in na nedeljo.

V soboto so najprej prišli na svoj račun najmlajši. Gosposkična Rozina Maria Rogan je s pomočniki pripravila dan veselja za otroke. Postavljen je bil grad, seveda balonksega tipa. V njem so se igrali, poskakovali in skrižali otroci. Prijetno je bilo videti in slišati ta živ-žav.

Gospe, kuharice so imele polne roke dela s pripravo za kosilo za naslednji dan. Mladi so sredi popoldneva začeli s tekovanji v odbojki za pokal Slovenskega dne. Nastopilo je šest ekip. Najboljši dve ekipi sta se pomerili zvečer po maši, ko se je že nekoliko ohladilo. Zmagovalno ekipo smo nagradili z aplavzom, za spomin pa so prejeli pokal. Gospa Rozina Rogan je s pomočniki popoldan okrasila lopo.

Maša je bila zvečer ob 5. uri. Somaševala sta naš župnik g. Letonja in gost iz Slovenije, lazarist g. Stanko Gerjolj. Pri maši je bilo lepo število mladih, ki so prišli na pristavo prav zaradi tekmovanj v odbojki.

Nedeljsko jutro je bilo obsijano s soncem, kar je napovedalo lep dan. Ob 11. uri je bila sveta maša. Mašo je vodil g. Stanko Gerjolj ob somaše-

Plesalci plesne skupine Marjetice v Montrealu

vanju domačega župnika g. Franca Letonja. Gospod Gerjolj nas je v pridigi ob priliki stvarjenja sveta nagovoril in spomnil na pomen sožitja in medsebojne ljubezni v skupnosti. Težave, ki morda nastopijo je treba reševati in tako se gradi skupnost, se utrjuje prijateljstvo.

Maši je sledilo kosilo in po kosilu, okrog 1:30 se je začel kulturni program. V spored slavja nas je uvedel peski zbor s petjem slovenske in kanadske himne. Zbor je odlično prepeval že med mašo in tudi med programom. Pevskemu uvodu je sledil pozdrav župnika g. Letonja, nato so nastopili najmlajši plesalci.

Od veselja ob plesu mladih smo v programu obrnili pozornost besedam vršilke dolžnosti Slovenskega veleposlništva v Ottawi ge. Ireni Gril. Za njo je nastopil slavnostni govornik g. Stanko Gerjolj CM. S svojim govorom nas je spomnil na pomen obhajanja obletnic, posebej še zlatega jubileja naše župnije. Kulturni spored je zaključila plesna skupina, ki nas je

razveselila z mladostnim zanosom.

Kulturnemu sporedu je sledil piknik ob zvokih domače glasbe. Najbolj zagreti so takoj stopili na plesišče, večina pa je ostala v senci ob mizah s prijatelji. V takšnem razpoloženju je hitro potekel popoldan. Na večer smo se srečni, veseli in hvaležni poslovili in se podali, nekateri v svoje hišice na pristavi, ostali pa na svoje domove v mestu. Veseli in hvaležni smo bili vsem, ki so pomagali in sodelovali pri proslavi in pripravi hrane. Veseli smo bili tudi zaradi lepe udeležbe in prijetnega vremena. Nedelje pred Slovenskim dnevom in tudi po njem niso bile nič kaj prijetno poletne. Saj sami veste, da je bilo letošnje poletje bolj jesensko.

Po Slovenskem dnevnu so se začele naše misli, tudi delo in priprave usmerjati k zahvalni maši in slovesnosti, ki bo v nedeljo, 12. oktobra. S to zahvalno mašo, vodil jo bo montrealški nadškof msgr. Chrstian Lépine, se bomo zahvalili Bogu in vsem, ki so pomagali in pomagajo pri življenju in delu naše župnije.

PRI SVETEM GREGORIJU V. v Hamiltonu

Slovenski dan potuje vsako leto v drugo organizacijo. Letos sta soupadala **25-letnica druženja Slovencev na Niagarskem polotoku** in **25. Slovenski dan**. Oboje se je praznovalo 22. junija pri slovenski župniji sv. Gregorija Velikega.

Slavnostna maša v cerkvi se je zaključila s **telovsko procesijo**, ki je tudi sovpadla s praznovanjem. Bogoslužje je vodil g. župnik Drago Gačnik SDB. Pri maši in procesiji pa so sodelovali predstavniki slovenskih organizacij in oba župnijska pevska zbora. Po skupni fotografiji pred cerkvijo, je bilo v dvorani kosilo.

Sledil je kulturni program. Zvrstilo se je monogo čestitk ob srebrnem jubileju. Nastopajoče skupine in posamezniki na odru so bili iz vseh sodelujočih organizacij: Lipa Park, Bled, Slovenski Park, Sava, Triglav in župnija sv. Gregorija Velikega. Program je zaključil ples folklorne skupine Venec v novih narodnih nošah. Po kulturnem programu, so si obiskovalci lahko ogledali razstavo o 25-letni zgodovini SKON-a, ki jo je pripravilo Kanadsko - Slovensko zgodovinsko društvo. Zunaj so imeli

otroci svojo Olimpiado, v dvorani pa je poskrbel za razvedrilo in ples orkester Spotlight.

Gostitelj, župnija sv. Gregorija Velikega, je za to priložnost izdala spominsko brošuro v barvah, ki je na poseben način obogatila jubilejno praznovanje slovenskih organizacij na Niagarskem polotoku. *(Prispevek o dogodku pripravil: Frank Novak)*

V ponedeljek 23. junija so farani pripravili **presenečenje ob 30-letnici duhovništva g. Dragota Gačnika SDB**. V velikem številu so se zbrali pri večerni sveti maši. Pri maši so sodelovali pevci angleškega zbora, mladi so brali berila in prošnje, ob koncu maše pa se je zvrstilo mnogo čestitk. Pri maši je bil tudi sobrat salezijanec, Fr. John Puntino iz Toronta. Po skupni sliki so se zbrali v dvorani na prigrizku in dobri torti.

Slovenski Poletni Tabor - Slovenian Summer Camp je bil od 5. do 8. avgusta, letos štirinajsti po vrsti. Krasno je bil obiskan in preživet s strani otrok, voditeljev, staršev, starih staršev in prijateljev. Ob zaključku se je vseh skupaj zbralo 80 ljudi.

70. obletnico društva Bled-Plavnica so praznovali 27. julija. Sv. mašo je v Fatimski kapeli daroval salezijanec g. Marjan Lamovšek. Sledil je kulturni program z zgodovinsko predstavitvijo društva, pa tudi z nastopom moškega zbora 'Bled'. Ob koncu sta s svojo glasbo nastopila Manca Špik in Hajni Blagne iz Slovenije. Otroci in mladi so se popoldan udeležili tekmovanja v igrah in pripravljenih aktivnostih. Zgodila se je tudi nogometna tekma.

Hvaležni za 30 del duhovništva g. Dragota Gačnika SDB

Katoliška ženska zveza (CWL) je povabila vse ženske iz cerkvene skupnosti na letno skupno kosilo, ki je bilo tokrat v restavraciji Mandarin, v Burlingtonu v sredo, 20. avgusta. Zbralo se jih je 38 v starosti med 17. in 89. letom. Članice KŽZ se bodo še naprej prizadevale za organizacijo prireditev, pri katerih se bodo mladi in starejši ponosno zbirali in gradili Slovensko skupnost. Ženske pa bodo vztrajale v poslanstvu pomoči bližnjim po Kristusovem zgledu.

Balnanje. V soboto, 30. avgusta se je zbralo dovolj igralcev za 6 skupin. Napravili smo tudi skupno sliko vseh skupin, dokler so bili še vsi nasmejanih obrazov, v upanju, da bodo dobili vsaj tretje mesto, če že ne prvo. Tekmovanje se je začelo malo po deseti uri dopoldne in po treh urah igranja so bili igralci zelo dobro razpoloženi.

Na zadnji vikend v avgustu - »**Labour Day**« je bila sveta maša tudi v **Slovenskem parku**. Cel vikend pa je potekalo tudi baseball tekmovalje. 12 različnih ekip mladih se ga je udeležilo. V nedeljo popoldne pa je za dobro razpoloženje poskrbel ansambel Murski val.

V ponedeljek, 1. septembra je bila zelo živahno tudi **pri društvu Bled**. Ta dan smo imeli v gosteh ansambel Donačka iz Slovenije. Balinarji so tekmovali, v kuhinji se je dobro kuhalo, ostali pa so uživali ob prijetni družbi in veselih melodijah. Nekaj srečnih izžrebancev je odneslo domov lepe nagrade. Lep zaključek poletnih programov.

V tem poročilu **ni omenjenih kar mnogo piknikov**, ki so se zgodili, saj se je težko vseh udeležiti in jih opisati. Prav gotovo pa vsi pikniki zblížajo in povezujejo lepo število ljudi.

V soboto, 6. septembra smo **poromali v Midland**. (*Romanje je bilo že drugod opisano*).

V soboto 13. septembra je bil **prvi šolski dan** za učence sobotne slovenske šole v pri sv. Gregoriju v Hamiltonu. Otroci in učiteljice so začeli resno.

Resno pa je tudi delo na župniji, kjer se po končanem poletju znova načrtuje dogodke za uresničitev Božjega kraljestva med nami.

Vir: Vestnik (župnijska oznanila in glasilo)

Na Gregorjevo 12. marca 1962 v Hamiltonu

*Ameriška Domovina 1962,
Fr. Lojze Tomc*

(Izpustili smo kratek uvod opisovanja pomladi ...)

... Blagor ptičkom, ki bodo imeli svoja gnezda, medtem ko smo mi, mladi Hamiltonci, še vedno ptički brez gnezda. V naših mislih delamo velike načrte in naši inženirji in arhitekti jih rišejo na velike pole papirja. Delamo načrte za naš domek, našo cerkvico. Tako radi bi začeli zidati čimprej, najrajši kar s ptički vred v aprilu, ali pa vsaj tam enkrat sredi poletja. Skrbi nas, mudi se, ali letos ali pa nikoli. Saj veste, kakšni reveži so ptički izven gnezda, večinoma poginejo in postanejo plen raznih roparic in ujed.

O ko bi mogli dodelati vsaj dvorano in začasno kapelo pred prihodnjim Božičem! Kar samo bi se nam smejalo od sreče!

“Oj, ti naš preljubi domek, pa čeprav te je za'n bobek.”

Radi bi že letos zasadili lopato in vzdali temeljni kamen ter začeli graditi dvorano in kripto pod prečno ladjo bodoče cerkve, kjer bi imeli začasno službo božjo. A kaj, ko nam pa manjka še precej tisočakov do tiste vsote, ki je v naši škofiji predpisana, da vam izdajo dovoljenje in na-

kažejo posojilo. Tako boste razumeli zakaj se nas polašča nemir in skrb prav danes na Gregorjevo.

Sv. Gregorja Vélikega smo izbrali za zavetnika slovenske cerkve in župnije v Hamiltonu, ker naši mladi ljudje rabijo močnega in izkušenega svetnika, da jih varje in vodi. Ne upamo se jih izročiti kakšni Mali Cvetki, ker je premlada in nima močne roke, da bi jih krotila. Sv. Gregor nima zastonj naslova ‘Veliki’. V 14 letih je več napravil za sv. Cerkev kot 50 drugih papežev v 300 letih. To je mož, ki sije skozi temo in viharje v zgodovini kot svetilnik.

Letošnje leto bo zelo pomembno in imenitno v zgodovini Katoliške Cerkve, ker je leto vesoljnega cerkvenega zbora, ki bo prenovil cerkev in nakazal nove smernice za stoletja. Pomislite, kako lepo bi se dala letos napisati ustanovna pergamentna listina, ki bi jo vzdali v temeljni kamen. Bralo bi se nekako takole: “V letu Gospodovem 1962, ko je bil po-

glavar sv. Cerkve papež Janez XXIII., ko je v Rimu v Vatikanu zasedal XXI. vesoljni cerkveni zbor - ko je Britanski skupnosti narodov vladala kraljica Elizabeta II. - in Združene države Amerike vodil prvi prezident - Katoličan John Kennedy - je bil vzdani ta temeljni kamen za slovensko cerkev v Hamiltonu pod imenom in varstvom največjega papeža vseh stoletij sv. Gregorija Vélikega. Nadalje bi še omenili, da v tem letu Ljubljanska škofija obhaja 500-letnico obstoja in je bila povzdignjena v nadškofijo. Zapisali bi tudi na večer spomin, da je ta župnija izbrala ime in varstvo Sv. Gregorija Vélikega, zato, da počasti spomin, boje in trpljenje tridesetega in zadnjega ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana, ki je bil ljubljanski vladika v najburnejši dobi slovenske zgodovine, v dobi, podobni tistim strašnim in krvavim časom, ko je bil papež in škof v Rimu njegov vzornik in patron Sv. Gregorij Véliki.

Nato bi stopnjema začeli graditi dvorano in cerkev. "Kakšno cerkev?" boste rekli. Predstavite si jo nekako takole: Imela bo obliko latinskega križa. Vsa stavba ba izražala idejo papeštva in občestva svetih. Na križišču bo glavni oltar s Kristusom na križu v naravni velikosti. Kristusov obraz in postava bo imela vse poteze in podobnosti s tisto čudovito sliko, ki se je pojavila na ploščah, ko so fotografirali obrise in odtise maziljenega trupla na svetem prtu iz božjega groba. Sveti prt hranijo kot svetinjo v stolni cerkvi v Turinu v Italiji. Ko sem prvič videl tak križ, me je presunilo do dna duše.

Mislil sem si, ko sem ga gledal: "Da, nekako tako je moralo biti človeško obličje in postava Sina Božjega."

Nad glavnim oltarjem bo lična kupola, v obliki trojne krone ali, kakor jo imenujejo, 'tiare', ki jo nosijo papeži na glavi ob slovesnih prilikah. Tri krone, kakor veste, pomenijo trojno papeško čast in oblast: vladarsko, svečeniško in učeniško. O tej trojni kroni in ribiškem prstanu, ki ga nosi papež je S. Sardenko napisal ta lepi verz:

"Kako je prstan oster,
in težka ta tiara,
če v slavi nima sestre,
pa v boli nima para."

Zadaj v polkrožni absidi bo stal oltar in podoba Sv. Gregorija Vélikega. Ob strani mu bosta delala družbo dva druga znamenita papeža-svetnika: sv. Gregorij VII. in sv. Pij X. V prečni ladji bo na eni strani kapela Vseh svetih z oltarjem sv. Jožefa Delavca, in na drugi kapela Vernih duš z oltarjem Karmelske Matere Božje.

Na pročelju cerkve se bosta bles-tela dva križana ključa, zlati in srebrni, ki ju je Kristus dal sv. Petru, Peter svojemu naslednilku Linu in ta naprej drugim papežem. Tako sta prišla do Janeza XXIII., ki ju sedaj drži v rokah.

Vidite, take so naše zamisli in načrti, samo še ne vemo, kdaj se nam bodo uresničili! Morda boste, ko to preberete, pripomnili: "Ti hamiltonski ptiči pa visoko letajo." Prosim vas, nikar nam ne nagajajte. Rajši nam kaj pomagajte, da bomo mogli začeti z delom še letos.

Naj Sv. Gregorij Véliki z zlatim ključem odpre vaše zlato srce, s srebrnim pa vašo blagajno, da nam boste kaj darovali v ta namen. Zaslужenje za nebesa se zadobi z molitvijo, postom in miloščino. Ali ste že dali kaj miloščine v letošnjem postnem času? Tako se bo ustvaril nov verski in narodni svetilnik za Slovence v Kanadi. V Torontu sta že dva, ki širita luč vere in kulture; kakor lepo pravi č. Fr. Janez Kopač v enem svojih člankov: "Tretji naj pa kmalu zasije v Hamiltonu."

"Kaj pa zvonovi," sprašujejo fantje. O, seveda, tudi ti pridejo na vrsto, a ne takoj; šele kdaj pozneje, ko bo vse drugo, bolj potrebno, gotovo. Dokler jih pa ni, bomo pa zvonili z narodno pesmijo:

"Je lepa hamiltonska fara,
še lepši hamiltonski zvon,
Bim-bom!

Lepo mi poje hamiltonski zvon,
Svet' Gregor je njegov patron.
Bim-bom!

Fr. L. Tomc

»Odprimo Skrinjo zaveze« ob zlatem jubileju

Govor na Slovenskem
dnevu v Montrealu

Dr. Stanko Gerjolj

Jubilej – še posebno, če je ta zlat – nam daje priložnost, da se s hvaležnostjo ozremo v preteklost, na pot, ki ste jo kot župnijska skupnost prehodili, hkrati pa vabi, da z upanjem pogledamo tudi v prihodnost.

Vabim vas, da se v službi te refleksije skupaj ustavimo ob svetopisemski podobi »skrinje zaveze« in vlogi, ki jo je igrala za izvoljeno ljudstvo. Čeravno gre za arhetipske prisposodbe, bomo našli veliko posrečenih primerjav in paralel, ki poglobljajo in širijo razmišljanje o kaki skupnosti. Ne nazadnje je bilo nekdanje rojevanje izvoljenega ljudstva povsem primerljivo rojevanju župnijske skupnosti, še zlasti v tujini. Po nekaterih spoznanjih je izvoljeno ljudstvo v svojih začetkih številčno komaj presegalo malo močnejše sodobne župnije. Začetki njihove skupnosti pa so se rojevali v tujini – kot pri vas.

Mojzes in priprava skrinje zaveze

Mojzes se je torej rodil v tujini, v težkih in negotovih okoliščinah. Pravzaprav bi moral takoj po rojstvu umreti, a je zahvaljujoč ljubeči zvestosti žensk le preživel. Pozneje je – predvsem na podlagi globoke in vztrajne komunikacije z Bogom – postal »model« kulturne in moralne avtoritete. Iz otroka, ki je bil zavržen in že v začetku obsojen na smrt, se je oblikoval v tako močno osebnost, da motivira vsakega človeka v stiski. Poleg tega je s svojimi dejanji postavil temeljna pravila, ki še vedno veljajo za oblikovanje vsake stabilne in trajne skupnosti – od družinske in župnijske ter krajevne ali mestne pa vse do narodne in državne.

Že v egiptovski sužnosti Mojzes usmerja Izraelce k oblikovanju trdne in trajne skupnosti. Ključno vlogo pri njegovi zavzetosti igra »Božji klic« (2 Mz 3,1-10), ki ga postavi v službo

skupnosti. To pomeni, da je svoje poslanstvo doživljal močnejše, kot če bi se zanj odločil sam. Njegova odločitev je beseda Bogu in ne zgolj človeku in človeški skupnosti. Božji glas ga zavezuje, hkrati pa v dvomih in stiskah tudi podpira in mu daje moč. Zato ni čudno, da se v prelomnih in kriznih trenutkih vedno obrača na Boga in prav v njem najde moč za naslednji korak. Že to zgovorno priča, da so skupnosti trajnejše in trdnjše, če v njihovo oblikovanje vključimo Boga.

Med take skupnosti že po definiciji spada župnijska skupnost in obhajanje zlatega jubileja to le potrjuje. »Izvoljen narod« je bil rojen v komunikaciji z Bogom in ne zgolj med ljudmi, je sad religiozne in ne le antropološke (medčloveške) komunikacije – kar velja tudi za župnijo.

Med potovanjem izvoljenega ljudstva v objubljeni deželo, ki ne

poteka brez zaprek in stisk, se njegova identiteta krepi in dobiva vse konkretnjšo podobo. Tako napoči trenutek, ko Mojzes oblikuje svojo prvo »vlado« ali vsaj nekakšen odbor odgovornih. Prisluhne namreč Bogu, ki mu naroča: »Pojdi pred ljudstvom in vzemi s seboj nekaj Izraelovih starešin!« (2 Mz 17,5). To Božje naročilo so prvi slišali škof Rožman ter duhovnika Kolarič in Časl. Na začetku imamo torej v tujini tri »Mojzese«, ki – tako kot izraelski Mojzes – ne bi smeli preživeti. Pa so ne le preživeli, marveč postali tako močne osebnosti, da imamo danes župnijo, njih pa se še vedno spominjamo z živo hvaležnostjo.

Potem, ko se skupnost izvoljenega ljudstva počuti že bolj suvereno, Bog povabi Mojzesa na goro Sinaj z namenom, da mu zaupa Deset Božjih zapovedi, nekakšno ustavo skupnega življenja. Toda že med pisanjem »ustave« se ljudstvo prične izgubljeni v iskanju trenutnih užitkov in oblikovanju malikov, ki jih upodablja »zlato tele«. Zaveza, ki jo je Bog sklenil z Mojzesom, se za njegovim hrbtom že prelamlja. Začasno vodstvo je bilo očitno sestavljeno iz prešibkih osebnosti, ki se niso želele učiti iz zgodovine. Vlogo Mojzesa in Boga na uspešni poti v svobodo je načrtno podcenjevalo in si tako pripravljalo prostor za svoje »bogove«. Zahrbtana revolucija, ki jo je izpeljal Aron, Mojzesov brat in najtesnejši sodelavec, je v trenutku razbila smisel za skupne vrednote in vero, s tem pa tudi za skupno nadaljevanje poti v svobodo. Ob tako očitni nepošte-

nosti Mojzes ugotovi, da Božje zapovedi nimajo smisla in jih razbije. Tudi zlato tele razbije in zdrobi v prah. S tem, ko prah strese v vodo, ki jo morajo potem piti, ljudstvu pokaže, da nobena neumnost oz. noben greh ne gre mimo človeka. Na koncu mora človek oz. skupnost vse »požreti«.

Po tej preizkušnji ponovno izbere ljudi, ki so se odločili za Boga, ti pa morajo »pobiti« vse, kar je ostalo grešnega v njihovih srcih, čeprav bi se jim znalo prikazovati v podobah »bratov in sester«. Po katarzičnem očiščenju pa Mojzes lahko gre po nove zapovedi, ki bodo zapisane tudi v njihova srca in ne le na kamniti tabli.

Dejstvo, da obhajate zlati jubilej, priča, da ste z Mojzesi, ki so stopali v to poslanstvo (Kolarič, Časl, Boljka, Prebil, Jan, Jeretina in zlasti g. Letonja, ki se tudi sam počasi »zlati«), uspešno in dovolj temeljito predelovali in prečiščevali odnos do Boga ter tudi medsebojne odnose, v tem zavidljivem obdobju pa je bilo najbrž kdaj potrebno popiti tudi kako »prašno vodo« in se po kaki preizkušnji ponovno odločiti za Boga. Tovrstnim preizkušnjam in vabilom k ponovnim odločitvam je namreč izpostavljena vsaka skupnost, ki želi dolgo živeti.

Skrinja zaveze – srce (župnijske) skupnosti

Hkrati s sprejemanjem Dekaloga, ki vsebuje temeljne norme in vrednote, potrebne za oblikovanje skupnosti in življenja v njej, Izraelci oblikujejo tudi skrinjo zaveze, ki

med potovanjem igra ključno vlogo. Bog namreč Mojzesu naroči, naj vanjo shrani »pričevanje, ki ti ga bom dal« (2 Mz 25,16). Vanjo sodijo temeljni dokumenti in zapisi, ki urejajo življenje skupnosti ter jo povezujejo med seboj in z Bogom. V širšem smislu so v taki skrinji zaveze spomini in dogodki, ki jih ljudstvo posreduje iz generacije v generacijo v obliki ustnega izročila, navad, obredov in seveda verskega življenja. V njej prepoznavamo vsebino, ki predstavlja zgodovino in kulturo, narodno bogastvo in umetnost, skupne vrednote in norme ter vse, kar sestavlja identiteto in samobit določenega naroda, v tem primeru izraelskega.

Glede na prehojeno pot in zgodovino ima vsak narod in vsaka skupnost svojo »skrinjo zaveze« in najbrž tudi svojega »Mojzesa« ali svoje »Mojzese«, ki so kot vodilne osebnosti oblikovale komunikacijo z Bogom ter polagale temelje tako zgodovinski kot sodobni in prihodnji identiteti. Skrinja zaveze tako spremlja in pogloblja zavest, »kdo smo, od kod prihajamo in kam gremo« ter zavest, da na poti skozi življenje nismo prepuščeni zgolj sebi in nekontroliranim okoliščinam, marveč nas Bog spremlja in vodi. V primeru Izraelcev je ta vidik še posebej izpostavljen, saj se izvoljeno ljudstvo ne bori za državne meje, marveč za obrambo vere in ohranitev lastne identitete. V času globalizacije in odprtih mej je ta vidik še posebej pomemben, saj nacionalna identitete v prihodnosti ne bo več

Nekateri nastopajoči na Slovenskem dnevu v Montrealu

tako zavarovana s teritorijem, marveč jo bomo morali varovati prav s skupnimi vrednotami in z vero oz. z lastno občestveno in nacionalno obliko verovanja in hrepenenja ter z negovanjem in ustvarjanjem lastne zgodovine in kulture, ne glede na to, kje živimo.

Podobno kot Izraelci v avtorefleksiji tudi Slovenci zaznavamo, kako smo se v določenih zgodovinskih okoliščinah oblikovali v skupnost ter začeli zbirati povezujoče spomine, oblikovati skupne vrednote in običaje ter gojiti lastne in skupne vizije. Skladno s takratnim čutenjem in z življenjskimi navadami je religioznost igrala pomembno vlogo. Tako smo oblikovali lastno »skrinjo zaveze« in jo vedno znova postavljali v središče našega bivanja.

Kot rečeno, ima vsaka skupnost svojo »skrinjo zaveze«, od družine do »žlahte«, kraja in župnije, vse do naroda, države in še širših skupnosti. Ko se npr. ob priložnostih družina zbere skupaj in začne pregledovati slike ter obupati spomine, odpre »skrinjo zaveze«, kar ji daje občutek povezanosti in eksistencialne moči.

Podobno se dogaja ob pogledu v »skrinjo zaveze« župnijske skupnosti. Ob državnih in kulturnih praznikih nam praznično obujanje spominov odstira pogled v preteklost in prihodnost ter nas povezuje v skupnost, ki v prehojeni poti črpa moč za pogumnejši in vedrejši pogled v prihodnost. Kot »prostor« oziroma zavest, kjer je shranjena kolektivna in individualna zgodovinska, kulturna in religiozna identiteta, nam taka skrinja zaveze daje orientacijo in moč pri soočanju z vsem, kar ogroža naše življenje. Zavest o uspešno prehojeni poti ter odkrivanje nosilnih osebnosti in orientacijskih točk opogumlja odrasle in mlade generacije, da se bolj samozavestno in odgovorno, hkrati pa brez histerične agresivnosti soočamo z izzivi časa, saj ob jasnem in neobremenjenem pogledu v preteklost prav tako jasno in neobremenjeno gledamo v prihodnost.

Sveto pismo opisuje obliko skrinje zaveze z nenavadno natančnostjo, za katero se skrivajo globoka simbolna sporočila. Pomembno mesto pri skrinji zaveze zavzema »spravni pokrov« s keruboma ob strani, ki se z

obrazom drug proti drugemu razprostrirata nad njim. Spravni pokrov ima globoko vzgojno in celo zdravilno (terapevtsko) sporočilo, da pomembni dogodki in doživetja kot sestavni del narodove identitete sodijo v skrinjo zaveze le, če so tako predelani, da jih sprava »pokrije«. Pravo identiteto naroda oblikujejo torej le prečiščeni in spravno predelani dogodki.

V skladu z Božjimi navodili Izraelci vse bolj kot skupnost potujejo proti obljubljeni deželi in skrbijo, da se skrinja zaveze nahaja v njihovi sredi. Sveto pismo uporablja zanimivo dinamiko in izpostavlja, da takrat, ko Izraelci zanemarjajo skrinjo zaveze, izgubljajo bitke s »sovražniki«, ko pa jo spoštujejo in prek nje gojijo komunikacijo z Bogom, so dovolj močni in samozavestni, da zmorejo premagati vse, kar je škodljivo za življenje in skupnost.

Brez zgodovine in zgodovinskega spomina smo »amputirani«; brez zgodovine in skupnih podob, brez simbolov in vrednot ni skupnosti. Prav to »skrinjo kulture«, ki ni ropotarnica brezštevilnih in nepomembnih informacij, marveč skupek izbranih skupnih spominov, predstavlja orientacijo, ki vsaki skupnosti pomaga presegati krize identitete, katerim smo in bomo v globalni družbi nedvomno izpostavljeni. Kriza identitete se namreč vedno sprevrže v krizo odnosov, ki povzroča nepotrebne konflikte in agresivnost.

Če pod temi vidiki pogledamo v vašo »skrinjo zaveze«, bomo v njej

našli ogromno vsebine, ki vas povezuje in navdaja s hvaležnostjo. Gotovo so v njej spomini začetkov z nakupom prve cerkve in župnišča (Časl), potem obnovitvena dela in razširitev župnijskega življenjskega prostora na »farmo« (Boljka, Prebil, Jan); kot pomemben premik je v skrinji kolektivnega spomina prav gotovo označen nakup ter začetek življenja v novi cerkvi (Jeretina), ki ga lahko razumemo kot nekakšno »presaditev« skupnosti, kar omogoča boljšo rast ter daje več ustvarjalnega zagona, kar se je videlo tako ob ureditvi in blagoslovu te cerkve ter ob blagoslovu klopi, kakor tudi ob obhajanju 40-letnice župnije, in se vidi ob zlatem jubileju (Letonja).

Nedvomno sestavljajo pomembno vsebino vaše »skrinje zaveze« dejavnosti, ki povezujejo življenje, kulturo in vero. Kulturo že samo po sebi lahko razumemo le v povezavi z Bogom, saj bi bila »kult-ura« brez »kult-a«, ki se nanaša na čaščenje Boga, le še »ura«; vemo pa, da človek z golim drvenjem iz ure v uro ni zadovoljen in ni srečen. Glasba, pevski zbori ter tudi razvedrilne dejavnosti sodijo med tiste razsežnosti življenja skupnosti, ki lepšajo pogled v vašo »skrinjo zaveze«, krepijo vašo identiteto in širijo obzorje tudi ob pogledu v prihodnost.

Vsak Slovenski dan je priložnost, da jo odprete, morda kak pretekli dogodek tudi še prečistite, da ga »keruba na spravnem pokrovu« spustita vanjo ter tako dodatno obogatite in oplemenitite.

ZAHVALA

Po težki bolezni se je 27. februarja 2014 v 75. letu starosti od nas poslovil dragi mož, oče, stari oče in brat **Janez Malič**. Rodil se je v Vinici pri Črnomlju, kjer je preživel otroška leta. Z mamo in sestro je 16-letni Janez prišel v Kanado k očetu. V Torontu je pri Slovenskem športnem društvu igral nogomet in bil med prvimi igralci plesne skupine Nagelj. V poznejših letih je s prijatelji rad balinal in igral tarok.

Iskrena hvala g. Toniju Burji za obisk in podelitev sv. obhajila. G Tinetu Batiču za obisk v bolnišnici, podelitev sv. maziljenja in obhajila, molitve v pogrebem zavodu, darovano sv. mašo in molitve na pokopališču.

Hvala vsem, ki ste se poslovili od Janeza v pogrebem zavodu, udeležili sv. maše in spremili na pokopališče. Lepa hvala nosilcem krste, bralcem beril, organistu in pevcem za ganljivo petje.

Iskrena hvala ge. Mariji Soršak in sodelavkam za okusno pogrebščino in dobrim gospem za darovano pecivo.

Prisrčna hvala vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za njihovo nesebično pomoč, ki so nam jo nudili v težkih trenutkih.

*Dragi Janez,
bil truden od dela si, strt od gorja,
zdaj v miru in veselju uživaj Boga.*

Žalujoci: žena Fanika, sin Robert (Christy) in vnuk Darius, hčerka Marianne (Mark) ter vnuka Oliver in Sebastian, sestra Natalija ter nečaki in nečakinje ter ostalo sorodstvo v Kanadi in Sloveniji.

ZAHVALA

*“Spet kliče nas venčani maj,
k Mariji v nadzemljski raj.”*

Pod varstvom Marije Pomagaj z Brezij, je v četrtek, 8. maja 2014 za vedno zatisnila oči naša predraga mama, stara mama, sestra in teta **Marjanca BAJT**, roj. Buh. V Zadobju, v župniji Lučine nad Škofjo Loko se je rodila 7. julija 1920 kot najmlajša hčerka v družini trinajstih otrok.

Po grozotah druge svetovne vojne in po večletnem življenju v begunskih taboriščih v Avstriji, je Mama prispela do Halifaxa, пристanišča ‘Pier 21’ z ladjo ‘General S.D. Sturgis’ 28. septembra 1948. Takoj se je zaposlila v Whitney Hall – študentskem domu za dekleta na Torontski univerzi. Kmalu je spoznala pametnega in prijaznega moža Matija Bajta. Poročil ju je g. dr. Jakob Kolarič 11. novembra 1950. Vselila sta se v hišo na Madison Ave in smo se jima rodili trije otroci: Marija, Anica in Frenki. Zahtevala sta, da ubogamo, se lepo vedemo in pridno učimo. Spoštovali smo nedeljo kot ‘Gospodov dan’

z nedeljsko sv. mašo, pa tudi kot dela-prosti dan. Mama je veliko let nudila oskrbo, prijaznost in dobrote mnogim stanovalcem, večinoma študentom, ki so bili daleč od doma. Po prezgodnji smrti Ata leta 1973, se je mama goreče posvetila svojim vnukom in vnučkinjam ter nudila oskrbo in ljubezen še mnogo drugim otrokom, kateri jo še danes kličejo "Mommy Bajt".

Mama je kot verna žena vestno obiskovala cerkev Marije Pomagaj, prvo slovensko cerkev v Kanadi, vse do konca, ko ji je možganska kap odvzela moči, na Božični dan 2013. Posebno hvaležni smo g. Toniju Burji za obiske, lepe pogovore in podelitev sv. zakramentov v bolnišnici Trillium.

Iskreno se zahvalimo g. Burji tudi za molitve in tolažilne besede v pogrebem zavodu, v nabito polni cerkvi Marije Pomagaj pri pogrebni sv. maši in na pokopališču Holy Cross. Pristrčna hvala organistu Andreju Pahulje in moškemu zboru obeh župnij za čuteče petje in obogatitev bogoslužja, posebno solistoma Danilu Volku in Danilu Baši. Hvala tudi obema ministrantkama in nosilcu križa.

Prav lepa hvala ge. Mariji Soršak in Marici Komavli ter pomočnicam za bogato pripravljeno pogrebščino, ge. Julie B. Gruškovnjak za pripravo dvorane, vsem ki so pomagali pri postrežbi in vsem ki so prinesli pecivo. Bog povrni za vse dobrote in dobra dela!

Končno smo hvaležni vsem, ki so obiskovali našo mamo v bolnišnici, jo prišli kropit prav na Materinski dan in se udeležili obredov na dan pogreba. Z molitvami, z darovi za sv. maše in za Dom Lipa in z obiljem krasnega cvetja ste pokazali, da ste Mamu spoštovali in imeli radi. Najlepša hvala za dolgoletno prijateljstvo!

*"Delo, vera in poštenje,
njeno je bilo življenje.
Zdaj odšla je tja,
kjer nekoč želimo biti vsi doma."*

Ljuba Mama, počivaj v Božjem miru in prosi za nas v nebesih!

Žalujoci: (hčerka) Mary z možem Ivanom in sinovoma Anthony in Matthew Marentič, (hčerka) Annie s hčerko Stefanie Kranjec (in možem Nuno Correia), (sin) Frank z ženo Lori in njunim sinom Simonom Bajt, brat France v Sloveniji, nečaki in nečakinje ter ostali sorodniki v Kanadi, ZDA, Italiji, Švici in Sloveniji.

ZAHVALA

Z žalostnim srcem sporočamo, da se je 18. avgusta 2014 v Domu Lipa nas poslovil in šel v večnost **Leander Škof**, dragi mož, oče, stari oče in brat. Rodil se je 11. oktobra 1926 v Mačkovcih, v Sloveniji. Osnovno šolo je obiskoval v Ljubljani, kjer je tudi dokončal šolanje na klasični gimnaziji. Med II. svetovno vojno so Nemci zaprli Univerzo v Ljubljani in tako je šel v Avstrijo k stricu in se nato vpisal na Univerzi v Gradcu. Med študijem je dobil vizo in tako leta 1948 odšel v Kanado. Študije je nadaljeval na Univerzi v Torontu,

kjer je tudi dokončal magisterij iz ekonomskih ved (BAM Com). Zaposlen je bil 28 let v Ontario Hydro kot marketing manager in se tam tudi upokojil.

Iskrena hvala g. Toniju Burji za obisk v Domu Lipa in podelitev zakramenta sv. maziljenja. Hvala tudi za molitve v pogrebem zavodu, mašno daritev v cerkvi in zaključne molitve na pokopališču Holly Cross.

Najlepša hvala ge. Evi Lagan za obiske strica in poslovljni govor v cerkvi, bralcem beril in ministrantu. Zahvala tudi organistu g. Andreju Pahulje ter solistki Tatjani Smrekar za navdihujoče petje v cerkvi in na pokopališču.

Srčna hvala dragi ge. Mariji Prilesnik, dolgoletni družinski prijateljici, za vse obiske Leandra v Domu za onemogle in v bolnicah, za nesebično pomoč pri pogrebu ter za vse tolažilne in vzpodbudne besede v teh težkih dnevih.

Iskrena hvala predsedniku VSKO, g. Marjanu Kolariču za njegov govor v dvorani, kjer je poudaril Leandrovo bogato, nesebično delo v slovenski skupnosti.

Hvala tudi nosilcem krste in ge. Rozi Nesich za pomoč pri pogrebščini.

Zahvalimo se vsem, ki ste prišli kropit dragega Leandra in ste izrazili sožalje, se udeležili pogrebne maše in ga pospremili na pokopališče. Hvala vsem, ki ste darovali za Dom Lipa v Leandrov spomin.

Dragi Leander, živel boš v nas in polnil naša srca s prijetnimi spomini, dokler se ne snidemo v večnosti.

Žalujoci: žena Tjaša, sinovi in hčerki z družinami, šestnajst vnukov in vnukinj, sestra, nečakinja ter ostalo sorodstvo v Kanadi, ZDA in Sloveniji.

ZAHVALA

Po nepričakovani bolezni, se je od nas poslovila draga **Erna Požgaj** roj. Geder. Rodila se je 6. aprila 1941 v rojstni hiši na 'Domainci 30' v Prekmurju, Slovenija. Staršim sta se rodila dva sina in pet hčerk.

Ker ni smela več na delo čez mejo v Avstrijo, se je prijavila za Kanado, kjer je že bila njena sestra Marija.

Na mladinskih plesnih srečanjih v dvorani Marije Pomagaj je spoznala bodočega moža Staneta. Tam ju je poročil g. Andrej Prebil. V zakonu sta se jima rodila sin in hčerka.

Zelo vesela je bila treh vnučkov in jim rada postregla.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali v času njenega slovesa od nas.

Umrla je 30. avgusta 2014 v bolnici v Ottawi zaradi posledic možganske kapi. Bolezen je bila močnejša, zato je odšla od nas.

Ohranili jo bomo v lepem spominu, dokler se ne bomo ponovno srečali, kot upamo, v nebesih.

Žalujoci: mož Stane, sin Stanly in Emily, hči Anita z Steve in otroki Simon in Madeline, sestre Marija in Hilda z družinami ter ostalo sorodstvo v Sloveniji.

Za dobro voljo

Katehistinja je za zgled dobrote otrokom pripovedovala zgodbo o usmiljenem Samarijanu. Nato vpraša malo deklico: "Kaj bi pa ti naredila, če bi videla človeka ob cesti, ki je ves ranjen in krvavi?"

Deklica pomisli in odgovori: "Jaz bi pa kar bruhala!"

Katehet vpraša otroka pri verouku: "Sem slišal, da tvoja mami moli namesto tebe vsak večer. Kako pa moli?"

Otok: "Hvala Bogu, da je sedaj v postelji!"

Učitelj jezno: "Če je kaj butcev v razredu, naj vstanejo!"

Čez nekaj minut vstane en sam učenec.

Učitelj: "Torej si butec?"

Učenec: "Ne, nisem; a nerodno mi je, ker samo vi stojite."

"Kaj je hinavščina?" vpraša učitelj Janezka.

"Če pridem nasmejan v šolo."

- Mirko, naštej nekaj živali, ki ponoči iščejo hrano.

- Mačka, sova, bolha in – moj starejši brat.

- V drugem življenju bi bil jaz rad bik.

- To pa ni mogoče.

- Zakaj ne?

- Ker ne more biti nihče dvakrat isto.

- Poslušajte, doktor. Danes sem ne-prestano kihal. Kaj lahko rečete na to?

- Na zdravje!

- Jaka, ali veš, zakaj ribe skačejo iz vode?

- Ne, ne vem.

- Da vidijo, kateri cepec jih lovi.

- Si bolan?

- Ne, zakaj?

- Videl sem te, ko si prišel iz lekarne.

- Strela! Če pa bi me videl, da prihajam s pokopališča, bi mislil, da sem mrtev, kaj?

- Kje se bova dobila?

- Kjerkoli...

- Kdaj pa?

- Kadarkoli...

- V redu, toda glej, da boš točna!

TRY HARD INDUSTRIAL SUPPLY CO. LTD.

1411 Courtneypark Drive, Mississauga, Ont., L5T 2E3
Tel.: (905) 565-8700 Fax: (905) 565-8018 Toll Free: 1-888-798-7533

Abrasives, Carbides, Digital Readouts, Fasteners, Hand Tools,
HSS Cutting Tools, Lubricants, Machine Tools Accessories, Power Tools,
Precision Measuring Instruments, Bandsaw Blades

Naša odlična zaloga bo ugodila vsaki vaši želji

Frank Ferko, President

Hours: 7 a.m. - 5 p.m. Mon. - Fri. 9 a.m. - Noon Sat.

Slovenski okulist se priporoča

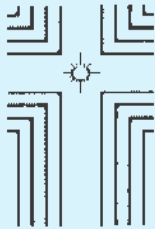
Dr. Joseph Gasser, M.D., F.R.C.S. (C)

Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8

Tel.: (416) 750-8149

CATHOLIC CEMETERIES

ARCHDIOCESE OF TORONTO

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801

Christ the King, Markham (905) 471-0121

Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467

Mount Hope, Toronto (416) 483-4944

Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822

Resurrection, Whitby (905) 668-8912

DOM LIPA - Slovenski starostni dom smo zgradili za Slovence. Ste osameli in oslabeli? Potrebujete pomoč ali družbo rojakov? Obiščite nas zlasti ob torkih, ko imamo program za starejše. Morda se odločite, da se naselite v lepem in mirnem domu. Vsem pomoči potrebnim so vrata vedno odprta. Kličite (416) 621-3820.

52 Neilson Dr., Etobicoke, Ontario, M9C 1V7

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • September 2014

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$35.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Bozja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

Slovenia
Credit Union

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7

Tel: (416)255-1742 Fax: (416)255-3871

TOLL FREE: 1-888-SCU-1742

611 Manning Ave., Toronto, Parish Hall

Tel: (416)531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia

Tel: (905)578-7511

HHRANILNICA IN POSOJILNICA

**VAM NUDI
VSE VRSTE BANČNIH USLUG**

V pomoč članom in
Slovenski skupnosti.

Vabimo vas, da nas obiščete.

www.sloveniaca.ca

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

NAPREDNA, FINANČNO MOČNA USTANOVA, USMERJENA K ODLIČNOSTI

747 Browns Line

Etobicoke, Ontario

M8W 3V7

(416) 252-6527

611 Manning Ave.

Toronto, Ontario

M6G 2W1

(416) 532-4746

VLOGE

- ◊ Hranilne
- ◊ Vezane
- ◊ Čekovni račun
- ◊ TFSA's

INVESTICIJE

- ◊ RRSPs/RRIFs
- ◊ Delnice
- ◊ Mutual Funds
- ◊ RESPs

POSOJILA

- ◊ Osebna
- ◊ Hipotečna
- ◊ Gradbena
- ◊ Line of credit

ZAVAROVANJE

- ◊ Za potovanje
- ◊ Hiše/Avtomobile
- ◊ Posojila
- ◊ Hranilne vloge

DRUGE USLUGE

- ◊ MasterCard
- ◊ Online Banking
- ◊ Menjava \$US
- ◊ Bančni avtomat (ATM)

Website: www.krek.ca